

Balanç 2022

written by Ferran Planell | 23 de desembre de 2022

Estem arribant a fi d'any i torna a tocar fer balanç. És quelcom recurrent i necessari. Ens cal una foto per saber on som i també una comparativa vers d'on veníem. Sense aquesta anàlisi no podem saber si l'any ha estat profitós o bé ens ha abocat al desastre.

Malauradament, aquest 2022 està ple d'allò que en l'argot comptable en diuen "números vermells" i que són aquells que transcrits en tinta negra van precedits d'un signe negatiu. Ha estat una llàstima, perquè tan necessari és el balanç en tancar l'any, com ho és un bon pressupost en començar-lo, i el que tothom elaborava per a aquest 2022 era impecable.

Vàrem començar el mes de gener amb moltes esperances. Deixàvem enrere els efectes més punyents d'una pandèmia que, arreu, havia malmès la salut i l'economia i que aquí, a casa nostra, a més havia aconseguit allò que no havia assolit la repressió: buidar els carrers. La pauta completa de la vacunació contra la covid-19 ja havia arribat al llindar del 80%. En el món dels negocis, les grans societats –igual que els grans bucs a alta mar– capegen millor les tempestes. Però nosaltres som un país de petites i mitjanes empreses i, encara més, de desvalguts autònoms. En encetar el 2022, les perspectives dels qui havien sobreviscut al daltabaix econòmic eren immillorables. Es feia la llum al final del túnel. D'altra banda, érem molts els qui sentíem el pessigolleig de poder reprendre la cursa per fer efectiu el resultat del 1r d'octubre de 2017. Per fi els carrers tornarien a ser sempre nostres.

Però, ara, a les acaballes del mes de desembre, constatem que res ha estat com ens imaginàvem a primers d'any. El Sr. Putin, un individu menut amb ínfules de milhomes –tal com el defineix Víctor Alexandre en un article– a finals de febrer es va

entestar a envair Ucraïna. Qualsevol guerra és una atrocitat, una barbaritat, una salvatjada i tants sinònims hi vulgueu afegir del mot crueltat. A l'horror que es viu a la zona en conflicte hi hem de sumar el desgavell econòmic que ha produït a la resta del planeta. Una inflació desbocada per la manca de combustible i matèries primeres, ha fet que aquella llum del final del túnel s'hagi convertit en fosc.

Quin trist final, si no fos perquè almenys els carrers –per molt que els qui ens governen ho intentin evitar i no estiguin per la feina– s'estan tornant a omplir per exigir que es faci efectiu el que vàrem guanyar a les urnes. Se us acudeix un desig pel 2023? No permetem que ens malmetin la il·lusió.